

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๙-๖๑๗๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที ๖ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๙ หน้า ๒๐ มูลค่าข่าว ๗๗๖,๗๕๔.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เปิดประสบการณ์ 'หน่วยรบพิเศษ' เกาหลีใต้

การเดินทางที่เกาหลีใต้ถือเป็นสิ่งที่ผู้ช่วยทุกคนต้องเคยผ่าน เช่นเดียวกับ "คิม เซยุน" นักศึกษาแลกเปลี่ยนของภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีที่ 3 กับมหาวิทยาลัยยูซาน ภาษาและกิจการต่างประเทศ ประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งเคยเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกองทัพเมื่อปี 2554 และปลดประจำการเมื่อปี 2556

เซยุนเป็นชายเกาหลีใต้เพียงไม่กี่คนที่ได้รับคัดเลือกให้อยู่หน่วยรบพิเศษจู่โจม 701 ซึ่งเป็นหน่วยที่เข้ายากที่สุดและฝึกหนักกว่าหน่วยอื่น สิ่งที่ต้องทราบก ทำหน้าที่สอดแนมต่อต้านการก่อการร้ายและป้องกันสถานที่สำคัญ ๆ เช่น โรงไฟฟ้านิวเคลียร์หรือการประมงสำคัญใหญ่ ๆ

ในตอนแรกทหารเกณฑ์ทุกคนจะได้เข้ารับการฝึกร่วมกันเป็นเวลา 7 สัปดาห์ จากนั้นหน่วยรบพิเศษก็จะแยกตัวออกมาฝึกแบบไม่เหลื่อมกันอีก 1 สัปดาห์ ต้องเดินทางไกล 4 วัน เป็นระยะทาง 200 กม. โดยแบกกระเป๋าน้ำหนัก 40 กก. ใช้น้ำเปล่า ซ้ำยังต้องเดินขึ้นภูเขาด้วย ทำให้อึดเหนี่ยวกว่าเดิม เมื่อเสร็จสิ้นจากการฝึก ทหารส่วนใหญ่จะเข้าห้องและลอก เป็นแผลอยู่พักใหญ่

ช่วงฤดูร้อนหน่วยของเซยุนจะต้องเดินลุยน้ำ ครูฝึกจะพาพวกเขาไปเรือออกไปกลางทะเล ห่างจากชายฝั่งราว 2 กม. แล้วปล่อยทหารลงน้ำ เพื่อให้ว่ายน้ำกลับเข้าฝั่งเอง ทำแบบนี้ราว 4 ครั้ง จึงค่อยสอนวิธีว่ายน้ำที่ถูกต้องให้ จากนั้นจึงแบกเรือยางไฮปอสทีนน้ำหนักถึง 120 กก. ขึ้นฝั่ง

เมื่อมาถึงดูหนาวหน่วยดังกล่าวถูกส่งไปที่เมือง พาจู จังหวัดคย็องกี ห่างจากพรมแดนเกาหลีเหนือเพียงแค่ 25 กม. ช่วงเวลาที่พายุหิมะเข้า หิมะก็จะหนาจากพื้นถึง 50 ซม. อุณหภูมิอยู่ที่ประมาณ ติดลบ 16-18 องศาเซลเซียส ช่วงนี้จะเป็นการฝึกสอดแนม โดยใช้ภูเขาเป็นสนามฝึก ทุกคนในหน่วยจะถูกแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มของเชยุนมี ทั้งหมด 12 คน ส่วนตัวเขาเองทำหน้าที่เป็นทหารสื่อสาร ต้องเดินขึ้นเขา 2-3 ลูก ขณะที่แบกสัมภาระราว 40 กก. ด้วยระยะทางที่ไกลและสภาพอากาศที่เลวร้าย ทำให้ทุกคนเหนื่อยมาก เพื่อนที่เดินตกเขาลงไปจนแขนหักก็มี

หลังจากเดินลุยหิมะมา 8 ชม. ก็ต้องสร้างที่พักแรม โดยการขุดหลุมบนภูเขา ปากทางเข้าจะต้องแคบแต่พื้นที่ภายในจะต้องกว้างให้ทหาร 3-4 คน สามารถอาศัยอยู่ได้ปากหลุมจะพรางไว้ด้วยต้นไม้ใบหญ้า ทหารต้องอยู่ในนั้น 3 วัน ห้ามออกจากหลุมโดยเด็ดขาดแม้เวลารับประทานอาหารหรือขับถ่ายก็ต้องทำข้างใน ส่วนขาเดินทางลงจากภูเขาจะรวดเร็วมาก เพราะไม่ได้เดินเหมือนขาขึ้น แต่จะใช้วิธีสกีลงจากภูเขา การสกีลงจากเขาเป็นเรื่องที่ยากเพราะไม่มีไม้ค้ำคอยช่วย มีแต่แผ่นสกีที่เท้าอย่างเดียว ดังนั้นการเคลื่อนไหวต้องบังคับด้วยแรงช่วงเอว

เชยุนเคยเผชิญหน้ากับทหารเกาหลีเหนืออย่างไม่ตั้งใจมาแล้วในช่วงฤดูร้อนปี 2555 ที่มีพายุเข้าพัดถล่มจังหวัดชายแดนทำให้รั้วที่กั้นบริเวณชายแดนเกาหลีใต้กับเขตปลอดทหาร (ดีเอ็มซี) ซึ่งกั้นเขตแดนระหว่างเกาหลีใต้และเหนือพังลง หน่วยรบพิเศษจึงต้องทำหน้าที่คุ้มกันทหารช่างออกไปซ่อมรั้ว เชยุนรับหน้าที่เป็นมือสไนเปอร์ จู่ ๆ ขณะนั้นก็มีการยิงตรงขึ้น พวกทหารช่างต่างก็พากันรีบไปที่หลุมหลบภัย ตอนแรกเชยุนคิดว่านี่คือการซ้อมสถานการณ์ฉุกเฉิน แต่วิทยุสื่อสารบอกว่า เขากำลังเข้าสู่สถานการณ์จริง ทหารเกาหลีเหนือกำลังมา สิ่งที่เกิดขึ้นคือ ทางฝ่ายเกาหลีใต้เห็นทหารเกาหลีเหนือคนหนึ่งยิงถล่มขบวนขบวนเข้ามาโดยที่มีทหารฝ่ายเหนืออีก 3 คน ถือปืนไล่มาข้างหลัง จึงรู้ว่า ทหารคนแรกยอมแพ้และหนีออกนอกประเทศ ทำให้ถูกตามล่า กองทัพเกาหลีใต้จึงมีคำสั่งให้ช่วย

ผู้บัญชาการมีคำสั่งให้เชยุนเล็งปืนไปที่พวกทหารที่ตามมา หากพวกเขาล้ำเส้นพรมแดนให้ยิงได้ทันที เชยุนเล่าว่า ขณะนั้นใจเขาเต้นระรัว แม้มือจะสั่นแต่ก็ต้องเล็งไปที่ทหารฝั่งตรงข้าม พร้อมคิดว่า ครั้งนี้คงต้องเข้าสู่สงครามและเขาต้องฆ่าคนจริง ๆ แล้วผู้บัญชาการก็ออกคำสั่งให้ยิงขู่ ทำให้ทหารเหล่านั้นหันหลังกลับหนีไป จึงไม่ต้องมีการนองเลือดเกิดขึ้น

สำหรับคนเกาหลีได้แล้ว ถ้าผู้ชายคนใดยังไม่ได้ไปเป็นทหารจะถือว่ายังไม่ได้เป็นลูกผู้ชายหรือเป็นผู้ใหญ่ที่แท้จริง คำพูดนี้เชยุนรู้สึกเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะหลังจากที่เข้าไปเป็นทหาร ได้ผ่านความยากลำบากมากมายและก้าวข้ามขีดจำกัดของตัวเองนับครั้งไม่ถ้วน จึงรู้ว่า โตเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น แม้จะพบกับเรื่องที่ต้องเหนื่อยมากมาย แต่ก็มีผลตอบแทนมากขึ้น ต่างจากในอดีตที่เมื่อพบความยากลำบากก็มักจะหลบหนี

เชยุน มีโอกาสมาอยู่ไทยถึง 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ปี เป็นหนุ่มเกาหลีที่หลงรักประเทศไทยอย่างถอนตัวไม่ขึ้น ครั้งแรกที่มาอยู่ไทย เพราะมาเป็นอาสาสมัครของมูลนิธิเยาวชนสัมพันธ์นานาชาติ (ไคววายเอฟ) ไม่รู้จักประเทศไทยเลย และคิดไม่ถึงว่า การเลือกมาครั้งนี้จะเป็นจุดที่เปลี่ยนชีวิตเขาไปตลอดกาล

ตอนแรกที่ทำการค้นหาในอินเทอร์เน็ตพบข้อมูลของไทยว่า เป็นประเทศที่ใช้ภาษาไทยและอังกฤษเป็นภาษาหลัก เพราะเป็นประเทศท่องเที่ยว แต่พอได้มาอยู่จริง ๆ ก็พบว่า คนไทยไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเท่าใดนัก ทำให้เชยุนเองต้องเรียนภาษาไทยเพื่อปรับตัว และกิจกรรมอาสาสมัคร

หลัก ๆ ที่ทำคือ การสอนภาษาเกาหลีและเทควันโด ซึ่งทำให้เชยุนประทับใจมาก เพราะนักศึกษาไทยตั้งใจเรียนและสนใจวัฒนธรรมเกาหลีมาก

จากที่เคยเข้าใจว่า ประเทศไทยเป็นประเทศด้อยพัฒนา แต่เมื่อมาเยือนจริง ๆ ก็ต้องเปลี่ยนความคิด ไทยเป็นประเทศที่อาหารอร่อย ผลไม้หลากหลาย ส่วนเยาวชนไทยเองก็มีคนเก่งมากมาย และเด็กไทยยังชอบทำกิจกรรมต่างจากนักศึกษาเกาหลีใต้ที่มั่งมันลอบเข้าที่ทำงานหรือหนีไปทำงานพาร์ทไทม์เสียส่วนใหญ่ ไม่ค่อยมีการรวมตัวกัน

ทำกิจกรรมสนุก ๆ มากมายขนาดนี้

ก่อนหน้าที่จะมาประเทศไทยเคยเรียนอยู่ในคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ วิชาเอกอุปกรณ์หุ้มเกราะกองทัพ (Military
Armor Equipment) มหาวิทยาลัยชังวอน ในเมืองชังวอน

แต่เมื่อมาเป็นอาสาสมัครก็เห็นโอกาสและ

ด้วยความที่ชอบประเทศไทยมาก จึง

ลาออกจากคณะวิศวกรรมศาสตร์

ที่กำลังศึกษาอยู่ หันมาเอาจริง

กับการเรียนวิชาเอกภาษาไทย

ทำให้ได้กลับมาเป็นนักศึกษาแลกเปลี่ยนที่นี้อีกครั้งเป็นเวลา 1 ปี

ช่วงที่เรียนภาษาไทยแรก ๆ รู้สึก

ว่าเป็นภาษาที่ยากมาก แต่พอเรียน

กับอาจารย์ที่ มศว ซึ่งใจดี สอนสนุก

ทำให้คิดว่ายากก็สนุกดี และที่ไทยก็มีบริษัท

เกาหลีได้มาเปิดอยู่มากมาย กอปรกับเห็นศักยภาพการ

พัฒนาของประเทศไทย จึงเชื่อมั่นและคิดว่าเลือกไม่ผิดที่เดิน

ทางมาผูกอนาคตของตนไว้กับที่นี่

ผู้ที่สนใจโครงการอาสาสมัครในต่างประเทศกับมูลนิธิ

ไอวายเอฟ สามารถติดต่อเพื่อเข้าร่วมค่ายเยาวชนนานาชาติ

ซึ่งจะมีขึ้นในวันที่ 28-30 ม.ค. 2559 ณ ศูนย์ประชุม

ธรรมศาสตร์ รังสิต ได้ที่ 08-7331-9301 และ 08-0593

8150 หรือเข้าไปดูรายละเอียดได้ที่ www.iyffthailand.com

ขอบคุณรูปจาก สำนักข่าวอนฮับและ jiminpapa

วิภาภัทร นิวาสะบุตร

vipapat89@gmail.com

